

hele, der kan blive Tale om at bruge, er 15—16 Lokaler, saa at vi i Virkeligheden kun kan faa en 15—16 Klasseværelser ud af det; de er endda fordelte paa 2 forskellige Kaserne. Kaserne er nemlig, som den højtærede Forsvarsminister sagde, i høj Grad optagne af Kontorer, Underofficersboliger, et Par Steder ogsaa af Soldaterhjem. Endvidere er der forskellige Korps, som f. Eks. teknisk Korps, der bruger en Del af Lokalerne. Derfor er det kun meget lidt, der kan undværes, og det er endda af en Beskaffenhed, som kun i liden Grad er egnet til Skolelokaler. Men under den herskende Nød er det selvfølgelig vor Hensigt at bruge dem, og Arbejder er i Gang for at søge at tilvejebringe en Ordning, hvorefter Børnene kan undervises i disse Værelser. Men det hele betyder altsaa i Virkeligheden saa uendelig lidt; det betyder knap nok, at en Skole kan rømmes for husvilde. Til husvilde egner Kaserne sig slet ikke. Selv om der overhovedet var Plads til at anbringe husvilde i Kaserne, vilde der kræves store Forandringer i Lokalerne, Indlæggelse af Gas og Vand, og det lader sig derfor ikke gøre at indrette disse Kaserne til husvilde. Men dette Spørgsmaal løser sig for saa vidt af sig selv, som der slet ikke er Plads til husvilde. Derimod agter vi, som sagt, at gøre Brug af de Lokaler, der er anviste os, til Skolelokaler.

K. M. Klausen: Jeg vil takke den højtærede Forsvarsminister, fordi han stillede sig saa velvilligt overfor Spørgsmaalet om Anvendelsen af Kaserne til Skolebrug. Nu sagde det ærede Medlem fra Stege (Jessen), at det betød ikke saa meget; det var ikke mere end 15—16 Klasser, der kunde faas Plads til, men det vil dog sige 15—16 Klasser til Formiddagsundervisning og lige saa mange til Eftermiddagsundervisning, d. v. s. 32 Klasser. Disse 32 Klasser kan saa fjernes fra de Skoler, de nu er henviste til, og hvor de maa dele Undervisning sammen med andre 32 Klasser. Derved vil altsaa 64 Klasser af Børn kunne faa deres normale Undervisning. Selv om det maaske ikke ser ud til saa meget, betyder det dog, at omtrent 2000 skolesøgende Børn ikke skal have deres Undervisning ødelagt, saaledes som Tilfældet er nu. Jeg vil derfor haabe, at denne Foranstaltning maa blive sat i Gang snarest muligt.

Saa udtalte den højtærede Forsvarsminister, at man kunde tænke sig Lejrene

anvendt til Aandssvages Forsorg. Det er netop ogsaa det, vi har tænkt os i Finansudvalget, og det er derfor, at vi i Finansudvalget har tilkaldt til Forhandling baade Undervisningsministeren, Justitsministeren og Forsvarsministeren. Navnlig er der to Lejre, jeg synes meget godt kunde anvendes; den ene er Horserødlejren, den anden Lejren ved Hald. Disse to Lejre har jo hidtil været anvendte til fremmede Krigsfanger. Jeg tror, de kunde tages i Brug meget hurtigt. Horserødlejren f. Eks. bestaar af fortrinlige Bygninger; de er ganske vist af Træ, men med dobbelte Trævægge med Pakning imellem, og Bygningerne er indrettede baade til Vinter- og Sommerbrug. Der er for det første Stuerne, hvori Fangerne opholdt sig, desuden Hospitalspladser, Sygestuer, alt, hvad der hører til Økonomien, Køkkener, Vask og Badeindretninger. Der er ligeledes Lokaler for Lægerne. Der er, synes jeg, egentlig alt, hvad der behøves, saa at man meget godt kunde tage Lejren i Brug til Aandssvages Forsorg, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil sætte denne Sag i Gang, og at det maa ske snarest muligt.

Det forekommer mig, at man ikke godt kan lade være at bebrejde Ledelsen af vort Aandssvagevæsen, at den ganske roligt finder sig i, at vi Aar efter Aar lider under en saa frygtelig Pladsmangel, som Tilfældet er. Der kan paa visse Tilfælde, hvor Kvinder har maattet vente indtil 12 Aar for at blive optaget paa en Aandssvageanstalt. Børn har maattet vente flere Aar, inden de har kunnet blive optaget. Jeg synes, at de Mænd, der staar for Ledelsen af vort Aandssvagevæsen, burde være noget raskere i Vendingen, end Tilfældet er, og ikke finde sig i Forhold, som ikke burde taales i vort Samfund. Jeg ved ikke, om der kunde tiltrænges en anden Ledelse paa dette Omraade, men jeg vil dog haabe, at de, der forestaar Ledelsen, vil træde noget mere virksomt op, end de har gjort hidtil. Jeg venter, at der her paa Rigsdagen maa fremkomme et Lovforslag fra Ministeren, hvorved f. Eks. en af Lejrene, enten den i Horserød eller den ved Hald, bliver taget i Brug i Aandssvagesagens Tjeneste. Om det skal være til Børn eller til voksne, vil jeg overlade til Ledelsen, men jeg venter, at der meget snart maa komme et Forslag frem. Som Forholdene er, synes jeg, det grænser til en Skandale. Vi kan ikke være saadanne Forhold bekendt. Naar man bliver kendt med dem, og ikke gør noget for at afhjælpe dem,